

ریشه‌های رشد تروریسم در آفریقا و راهکار مقابله با آن پدیده

محمد رضا شکیبا*

چکیده

اکنون چند سالی است که مقامات امریکایی، اروپایی با همکاری برخی دولتمردان کشورهای جهان سوم به گفته بیهقی، دست در جهان کرده و تروریست می‌جویند. آن‌ها چشم خود را بر این واقعیت که الگوی اقتصادی آن‌ها موجب ناخرسندی مردم و بروز برخی مخالفت‌ها شده است، می‌بندند و انگشت اتهام خود را به سوی گروههایی که به آن‌ها اعتراض داشته و روابط کنونی را غیرعادلانه و ناپایدار می‌خوانند، اشاره کرده و در حدد تهدید و سرکوب آن‌ها هستند. به گزارش نیویورک تایمز، مقابله با تروریسم پس از حملات یازدهم سپتامبر، به طور بی‌سابقه‌ای گسترش یافته و ابعاد جدیدی پیدا کرده است. البته مقامات، اکنون به این نتیجه رسیده‌اند که آن‌گونه که تصور می‌کردند، این رهبری هنوز فلوج نشده است.^(۱) واقعیت این است که نظام سلطه غربی، پدیده تروریسم را بین‌المللی و فراگیر کرده و جهانی‌سازی به گستالت پیشتر مردم فقیر و غنی دامن زده است.

چندی پیش، رهبران مسلمان بریتانیا در ملاقات خود با توئی بلر و سیاستمداران دیگر انگلیسی، موافقت کردند که تروریسم را ریشه‌کن کنند.^(۲) البته از نظر آیین مقدس اسلام دست زدن به هر نوع اعمال تروریستی برخلاف آموزه و دستورات اسلام است. مسلمانان بارها اظهار داشته‌اند که خواهان مبارزه همه‌جانبه با این پدیده شوم جهانی هستند. به گفته علمای اسلامی تروریسم نتیجه مستقیم مسایلی از جمله تبعیض، اشغال، نابرابری و تهدید و ارعاب است و اسلام با هر کدام از این پدیده‌ها مخالف است. البته نمی‌توان انتظار داشت تا زمانی که میان اعراب و اسرائیل مناقشه وجود دارد و اسرائیل از طرف قدرت‌های بزرگ تشویق می‌شود و یا در آفریقا آشکارا حقوق مسلمانان نقض می‌گردد، مسلمانان سکوت کرده و با خون‌سردی شاهد بی‌عدالتی در جهان باشند.

* کارشناس سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی

مقدمه

هزاره جدید با حادثه یازدهم سپتامبر، شکل دیگری به خود گرفته و تروریسم لجام گسیخته خاطره جنگ‌های صلیبی، برخورد تمدن‌ها و پایان جهان را در اذهان مردم جهان زنده کرد. اما واقعیت این است که تروریسم با فقدان امنیت که اکنون به دغدغه اصلی دولتمردان تبدیل شده و رسانه‌ها اخبار و حوادث آن را پیگیری می‌کنند، جلوه دیگری از گستردگی فقر و شکاف بین ثروتمندان و فقرا می‌باشد. آقای جان کوفور، رئیس جمهور غنا، در سفر ماه مارس خود به لندن خطاب به نخست وزیر انگلیس و دیگر رهبران کشورهای غرب با صراحة و روشنی اعلام کرد که فقر موجب رشد و گسترش ناامنی، از بین رفتن کرامت انسانی و حقوق بشر در آفریقا شده و به تروریسم منجر می‌گردد.^(۲) به گفته وی و بسیاری از نخبگان آفریقا، استعمار و سیطره غرب بر آفریقا به بسیاری از مشکلات از جمله تروریسم دامن زده و رفع آن بليه نيازمند دراييت و همكارى دنياى غرب است. آقای کوفی عنان نيز در دوران رياست خود بر سازمان ملل همواره فقر را عامل اصلی مشکلات آفریقا دانسته و برای رفع آن از جهانيان استمداد می‌کرد. به باور وی و به تصريح تصميماتي که همه ساله در اجلاس‌های G8 از سوی سران کشورهای بزرگ صنعتی صورت می‌گيرد، زندگي ميليون‌ها نفر در آفریقا به کمک جهان صنعتی برای نبرد با فقر، بيماري و نابرابري بستگي دارد. حتی رئيس جمهور آمريكا نيز بارها در سخنرانی خود، موضوع فقر را برای جهان بسيار مضر و زيانبار دانسته و گفته است آمريكا برای کمک به غلبه بر فقر متعهد است. وی حتی خواستار رفع برخی موائع تجاری و سوبسيدها، از سوی

غرب شده که کشورهای در حال توسعه را از پیشرفت باز می‌داشته و در صورت تحقق آن‌ها می‌توان صدها میلیون نفر را از فقر رهایی بخشید.^(۴)

البته تجلی تروریسم و انگیزه‌های عاملین آن‌ها در مناطق مختلف یکسان نیست. وزیر امور خارجه ایران طی سخنانی در هند، حضور نظامی آمریکا را عامل تشدید تروریسم در منطقه دانسته و گفته که تروریسم اینترنی، تروریسم مواد مخدر، تروریسم هسته‌ای، تروریسم فرهنگی و تروریسم دولتی، جهان را نگران کرده است.^(۵) ما با انواع تروریسم سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، نظامی و علاوه بر آن، با تروریسم دولتی^(۶) گروهی و فردی روبه‌رو هستیم که هر یک ویژگی و تمایزات خود را دارد و هر یک روش مبارزه خاصی را می‌طلبد.

تروریسم و تأثیراتی بر جنبه‌های مختلف آن

واژه تروریسم، یک مفهوم اعتباری است که تحت تأثیر حوادث، موضع‌گیری‌ها و تغییر و تحولات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و به ویژه دینی قرار داشته و از منظر گروه‌ها متفاوت و متغیر است. برای مثال، از دید ششصد میلیون عرب و بیش از یک میلیارد مسلمان، رژیم اشغال‌گر قدس رفتاری غیرانسانی و مبتنى بر وحشت دارد؛ حال آن‌که از دید برخی دولت‌های غربی، آن رژیم مظلوم واقع شده و مبارزان مسلمان فلسطینی و عرب مصدق تروریسم هستند. به سبب این تحولات، مشاهده می‌شود که در مراحل تاریخی اقشار جدیدی در صحنه دولتها حضور می‌یابند که دارای مواضع متفاوتی در مقابل مناقشات اجتماعی بوده و نگرش ویژه‌ای نسبت به واقعیت‌ها دارند. برای مثال،

آفریقای جنوبی تا سال ۱۹۹۴، دوست و متحد رژیم اشغال‌گر قدس بود. ولی پس از محو رژیم آپارتاید، نگرش منفی دولتی نسبت به مبارزان عرب و فلسطینی تا حدودی تغییر و جانبداری غرض‌مندانه از رژیم اشغال‌گر قدس نیز جای خود را به روابط دیپلماتیک داده که به نوعی از خرد جمعی و هشیاری مردم آفریقای جنوبی پیروی می‌کند. گفتنی است که تلقی جهانیان از روابط بین‌الملل و حمایت‌های سنتی از برخی کشورها به ویژه اسرائیل تغییر کرده و مردم حتی در کشورهای غربی، دیگر از رویکردهای دولت‌های خود خرسند نیستند؛ از جمله در یک نظرخواهی اعلام شد که تحول بزرگی در بینش و آرای مردم انگلیس درخصوص برنامه‌ها و عملکرد رژیم اشغال‌گر قدس ایجاد شد که پیش از این مشهود نبود.^(۷)

به همین سبب، این واژه نشان‌دهنده نظرات و اندیشه‌های تمام اقسام و طبقات اجتماعی و یا موضع ایدئولوژیک پایدار نیست، بلکه معانی و مصادق‌های دارد که با تفاوت جریان‌ها و رویکرد کشورها، دستخوش تغییر و تحول می‌گردد. در واقع، در حالی که برخی نئو لیبرال‌های غربی، تروریسم را دشمن بشریت دانسته و برای محو و نابودی آن‌ها برنامه‌ریزی می‌کنند، آقای اریک رولو معتقد است که تروریسم، سلاح فقرا و آسیب‌دیدگان در برابر قدرتمندان است و با این اظهارات، رویکرد ضد انسانی جهان غرب را مورد نکوهش قرار می‌دهد؛^(۸) زیرا اوی به عنوان یک روزنامه‌نگار آشنای با حوادث جهان، به خوبی از زیاده‌خواهی‌های غربی‌ها آگاه بوده و به پیامدهای فقر و تنگدستی در جوامع آشنایی دارد. البته به گفته «رامونت»^(۹) تروریسم از آن جایی که شهروندان غیر نظامی و بی‌دفاع را آماج حملات خود قرار می‌دهد، از نفرت‌انگیزترین اشکال مبارزه است. هیچ

آرمانی، هر قدر هم مشروع باشد، نمی‌تواند توسل به این شیوه‌های خفتبار را توجیه نماید. فاجعه یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱، همچون دیگر سوی عقدهای اخیر در کازابلانکا، ریاض، استانبول، مسکو و یا حیفا و بیت‌المقدس، تنها مایه نفرت و انزجار هستند؛ درست همانند واکنش تلافی جویانه برخی از دولتها به شکل «تروریسم دولتی».

متأسفانه، ما در جهانی زندگی می‌کنیم که دارای استاندارد دوگانه بوده و اصول الهی و اخلاقی بر آن حاکم نیست. چنان که پس از یازدهم سپتامبر که آمریکا مورد هدف قرار گرفت، اخبار روزنامه‌ها مملو از انعکاس حوادث تروریستی گردیده و این‌گونه اخبار فراوان به چشم می‌خورد که: «ترور بر جهان سایه افکنده و خشونت و آدمکشی تمام نقاط جهان را از ایالات متحده آمریکا تا هند، آسیای جنوب شرقی، خاورمیانه، آفریقا و سریلانکا در برگرفته و هیچ نشانی برای کاهش و یا توقف آن وجود ندارد»^(۱۰). اما پیش از آن حادثه، کشتار بیش از هشتصد هزار نفر در وراندا و برونדי، سه میلیون نفر در منازعات کنگو و قربانیان منازعات سیرالئون و لیبریا چندان اهمیتی نداشته و باعث نگرانی دولتمردان مدعی نظم نوین نمی‌گردید.

هدف و شیوه

هدف این مقاله، این است که ضمن بی اعتبار نشان دادن رویکردهای غربی در مبارزه با تروریسم، این گفته «هابر ماس» را مورد تأکید قرار دهد که: «غرب باید در تعامل خود با دیگر تمدن‌ها حساسیت بیشتری به خرج داده و خود را بیشتر انتقادپذیر نشان دهد و این میسر نیست مگر آن که بین تمدن‌های مختلف «زبانی مشترک» به وجود آید». در

واقع، اگر قرار است جهان روی آسایش و رستگاری دیده و عقل و خرد سکاندار روابط و تعامل آدمیان گردد، لازم است دولت‌های استکباری از اتخاذ رویکردهای دوگانه در روابط بین‌المللی اجتناب کرده و خدمت‌گذار حق و عدالت شوند. در غیر این صورت، با توجه به حاکمیت جو بی‌عدالتی، تحقیر، تبعیض، فقیرسازی و به حاشیه راندن افراد فقیر و رواج خشونت، فعالیت‌های غیراخلاقی و زیبانبار، تقلب و سودطلبی در روابط اجتماعی، نمی‌توان انتظار داشت که افرادی که حق آن‌ها پایمال شده، سکوت اختیار کرده و بر سیری مستکبرین و گرسنگی خود و فرزندانشان صبر و متانت پیشه کنند. به گفته‌های براماس: «افزایش روزافروزن موج خشونت و ترور، ریشه در افزایش فزاینده اختلال در روابط اجتماعی ما دارد. هنگامی که جو بی‌اعتمادی میان جوامع غیرقابل کنترل شود، آن‌گاه گستاخی ارتباطی میان جوامع به وجود می‌آید و اینجا است که خشونت و ترور ظهور می‌کند»^(۱). نکته دیگر این است که جو ارعاب و وحشت نه تنها در روابط آدمیان حاکم شده که حتی در تعامل انسان با طبیعت نیز مشاهده می‌شود و بسیاری از مشکلات کنونی آدمیان چه در تعامل با یکدیگر و چه در پیوند با طبیعت و محیط زیست، ناشی از همین سرپیچی از قوانین الهی و سودپرستی‌های حقیرانه است.

واقعیت تلغی دیگر، سوءاستفاده رژیم‌های استبدادی از این پدیده است. به این معنی که به باور «ایگنانیو رامونت»، اکنون سرکوب‌گرترین رژیم‌های جهان نیز با سر مشق قرار دادن دولت‌های دموکراتیک، شتابان به روند مبارزه با تروریسم پیوسته‌اند. اکنون، دیگر نیروهای حاکم در کلمبیا، اندونزی، چین، برمه، ازبکستان، پاکستان، ترکیه، مصر، اردن، جمهوری دموکراتیک کنگو، مخالفین رژیم خودرا «هواداران تروریست‌ها» می‌خوانند تا به

این ترتیب، هر اعتراضی را در نطفه خفه کنند.^(۱۲) در این نوشتار، تلاش شده که با تکیه بر واقعیت‌ها و اطلاعاتی که در نشریات و کتب متعدد منعکس گشته، چرایی و چگونگی تروریسم در آفریقا را مورد بررسی قرار داده و در این راستا، به نقش غرب در گسترش این پدیده اشاره کرده و به بازگویی این واقعیت پیردازیم که جهان استکبار «تروریسم» را دستاویز گسترش سلطه ضد مردمی و غارتگری خود کرده است.^(۱۳) در این بررسی، همچنین به زمینه‌های گسترش تروریسم که همانا فقر، جهل، استبداد و دوری از تعالیم انبیا و مصلحین است، اشاره خواهد شد.

تعريف و حدود واژه تروریسم

واژه تروریسم، این روزها بیش از هر واژه دیگری در رسانه‌ها مشاهده شده و به نظر می‌رسد یکی از دغدغه‌های بزرگ مسئولان کشورهای صنعتی، مبارزه با آن پدیده باشد. متأسفانه تاکنون، تعریف مناسب و همگانی از این پدیده ارایه نشده و قدرت‌های بزرگ براساس تمایل و خواسته خود، آن را تعریف کرده و براساس آن تعریف، کشورهای فقیر و مسلمان را مورد نکوهش و انتقاد قرار می‌دهند.

به نقل از نشریه لوموند، «جامعه بین‌المللی» تاکنون نتوانسته تعریفی برای تروریسم ارایه دهد. به این ترتیب، این مقوله، یک اندیشه تحریدی استنباطی باقی مانده است. از همان سال ۱۹۳۷، جامعه ملل به دلیل نبود توافقی میان دولت‌های عضو، موفق نشد کنوانسیونی برای پیشگیری و سرکوب تروریسم تدوین نماید. سازمان ملل متحده نیز به همان دلیل و به زعم سازماندهی مباحثه‌های فراوان نتوانست در طول شصت سال عمرش

ماهیت تروریسم را تعریف کند^(۱۴). واقعیت این است که تروریسم، پدیده جدیدی نیست و چه بسا عمر آن به قدمت جوامع انسانی مبتنی بر ظلم و استکبار است. «ماتیو کار» در کتاب خود با عنوان «سریازان گمنام»، برخلاف رویه معمول رسانه‌های غربی تلاش کرده که با افراد به اصطلاح تروریست، از دید غربی‌ها مصاحبه کرده و با نیات و مقاصد آن‌ها آشنا گردد. وی در آن کتاب، حقانیت بسیاری از آن افراد را اثبات کرده و رویکرد ناصادقانه غرب را آشکار می‌سازد.^(۱۵)

در لغتنامه‌ی دهخدا، تروریسم به معنای اصول حکومت وحشت و فشار (اصول حکومتی که در فرانسه‌ی حدفاصل سال‌های ۱۷۹۲ و ۱۷۹۴ حاکم بود) آمده است. در کتاب فرهنگ علوم سیاسی آمده است: «در زبان فارسی، این کلمه به اصلی گفته می‌شود که در آن، از قتل‌های سیاسی و ترور دفاع شود». در دیگر فرهنگ‌های فارسی نیز تروریسم به معنی «لزوم آدمکشی و تهدید و خوف و وحشت در صیان مردم، برای دستیابی به هدف‌های سیاسی؛ و یا برآنداختن حکومت و در دست گرفتن زمام امور دولت، یا تفویض آن به دسته دیگری است که مورد نظر می‌باشد». این عقیده عموماً از ابزار اصلی فاشیسم، ماکیاولیسم و مکاتب مشابه می‌باشد. کلمه‌ی «ارهاب» یا تروریسم، به معنی ترس و ترساندن است که مصدر آن «رعب» است. در فرهنگ لغات، وجه مشترک بین این کلمه و اکثر مشتقات کلمه «رعب»، به معنی ترس و ترساندن است. در زبان انگلیسی، اصل کلمه Terror، به فعل لاتینی *Ters* برمی‌گردد، و به معنی «ترساندن» یا «ترس و وحشت» است که بیشتر مشتقات آن پیرامون همین معانی مشخص می‌چرخند. کلمه

تروریسم در زبان فرانسه برای اولین بار در حوزه‌ی سیاسی به کار رفت. اگر به آن مراجعه کنیم، در می‌یابیم که کلمه *Terrorisme* یا *Terreur*، همان معانی گذشته را دربردارد.

«تروریسم دولتی^۱، نیز اصطلاحی است ناظر به دخالت دولت یا دولت‌هایی در امور داخلی و یا خارجی دولتی دیگر؛ که به منظور ایجاد رعب و وحشت، از طریق اجرا و یا مشارکت در عملیات تروریستی و یا حمایت از عملیات نظامی، به منظور زوال، تضعیف و براندازی دولت مذکور و یا دستگاه رهبری آن صورت می‌گیرد.^(۱۶)

با توجه به معانی فوق، در تعریف لفظی کلمه‌ی تروریسم، به طور خلاصه می‌توان گفت که تروریسم به معنی ترس، ترساندن و وحشت است. اما تعریف نظری قاطع و مشخص از این پدیده قدری دشوار است. به طور کلی؛ حتی هنوز سازمان ملل نیز تعریف کامل و مانعی از این پدیده ارایه نداده است.^(۱۷) در این مقاله، آن رویکرد تروریستی مورد نقد و بررسی قرار گرفته که از سوی ابوقدرت‌ها اعمال شده و موجب محرومیت مردم و ملت‌های آفریقایی از دستیابی به خواسته‌های خود شده و به گفته رابرт چمبرز «تله محرومیت» را برای آن‌ها دائمی کرده است.

فقر و نابرابری از عوامل گسترش تروریسم در آفریقا^(۱۸)

از آنجایی که کشورهای غربی درخصوص رشد و گسترش تروریسم در آفریقا افراط کرده‌اند، نخست به بررسی شرایط آفریقا و چگونگی رشد آن پدیده پرداخته و نظرات اندیشمندان را مورد کنکاش قرار خواهیم داد. آفریقا از ثروتمندترین قاره‌های جهان

^۱ - State *Terrorisme*

محسوب شده و در جای جای آن خطه، می‌توان به وفور مواهب الهی را مشاهده کرد. همان‌گونه که در آن خطه قبایل و زبان‌های متفاوت وجود دارد، به همان نسبت نیز می‌توان تنوع منابع و ذخایر الهی را مشاهده کرد. اما متأسفانه، مردم آفریقا از نعمت‌های الهی نهفته در آن سرزمین بهره‌مند نبوده و خود در فقر و تنگدستی به سر می‌برند.

نگاهی به واقعیت‌های اقتصادی موجود در جهان نشان از تبعیض و فقدان عدالت داشته و ادعای نظام سرمایه‌داری را مبنی بر این که کاپیتالیسم تنها نظام کارا و قابل قبول در جهان است، به چالش می‌کشد؛ از جمله آفریقایی‌ها با حدود نهصد میلیون جمعیت تنها صاحب یک درصد از تجارت جهانی هستند.^(۱۹)

آمار فقر و نابرابری در توزیع درآمد و ثروت، نه تنها در جهان که حتی در آمریکا که مهد سرمایه‌داری به شمار می‌رود نیز بسیار ناهمگون بوده و به باور پژوهش‌گران به تنش و چالش‌های جدی خواهد انجامید. پل کورگمن تخمين می‌زند که ۷۰ درصد از رشد درآمدی آمریکا در دهه ۸۰، به جیب یک درصد خانواده‌های ثروتمند آمریکایی رفته است. از نظر میزان ثروت‌ها، در سال ۱۹۹۵ در آمریکا، یک درصد خانوارهای ثروتمند، ۴۲/۲ درصد از کل سهام، ۷/۵۵ درصد از اوراق قرضه، ۷۱/۴ از مشاغل غیرتعاونی و ۳۶/۹ درصد از دارایی‌های غیرخانگی را در تصرف دارند. با احتساب نابرابری‌های درآمدی، این نابرابری در بیست سال گذشته، در حال افزایش بوده است. بدون شک، این نابرابری عظیم و در حال رشد، ادعای تساوی فرصت‌ها را در جهان و به ویژه جهان سوم به استهزا می‌گیرد. فقر و بدبختی در کشورهای جهان سوم بیداد می‌کند و میزان مرگ و میر کودکان بسیار بالا است. علاوه بر آن نابرابری‌های درآمدی، فقدان کار و پیشه، بی‌سوادی

و محرومیت، عوارض ناخواسته بسیاری را در تعامل آدمیان به وجود می‌آورد. نابرابری بزرگ و در حال رشد، کم کم قدرت سیاسی طبقات پایین دست را از بین می‌برد و در نتیجه، برنامه‌های تأمین اجتماعی که تا حدی از آسیب‌های ناشی از فقر می‌کاهند، رو به زوال می‌گذارد و به طور همزمان، سیاست‌هایی که بیشتر به نفع قشر ثروتمند است، جایگزین می‌شود و طبقه فقیر با دیدن شکاف بزرگ بین خود و طبقه ثروتمند، روز به روز دلسردتر و نالمیدتر می‌شود.^(۲۰)

اکنون، جهان از شکاف بین فقرا و ثروتمندان بیش از همیشه است. در سال ۱۸۲۰، درآمد سرانه در اروپای غربی، سه برابر درآمد سرانه در آفریقا بوده است. در دهه ۹۰، این میزان به سیزده برابر رسید. اما «امروز، آمارها شرم‌آورند: بیش از سیزده میلیون کودک در دهه گذشته بر اثر اسهال درگذشته‌اند. هر سال بیش از نیم میلیون زن هنگام حاملگی یا زایمان جان سپرده‌اند و بیش از هشت‌صد میلیون نفر دچار سوء‌تعذیب بوده‌اند». علاوه بر آن، «دهه ۹۰، برای بیشتر کشورها دهه یأس و نالمیدی بود. حدود پنجاه و چهار کشور، اکنون فقیرتر از ۱۹۹۰ هستند. در بیست و یک کشور، قسمت عمده‌ای از جمعیت گرسنه‌تر شده‌اند. در چهارده کشور، بیشتر کودکان قبل از رسیدن به پنج سالگی می‌میرند و در سی و چهار کشور، امید زندگی پایین آمده است».^(۲۱)

اخیراً، آقای عمر کوناره، رئیس کمیسیون اتحادیه آفریقا، در نشستی علمی در مرکز مطالعات آفریقا در وزارت امور خارجه اعلام داشت که حضور بیش از یک میلیارد فقیر و گرسنه در آفریقا، تهدیدی جدی برای همه جهان خواهد بود.^(۲۲) گفتنی است که هنوز فقر در آفریقا بیاد کرده و از هر پنج آفریقایی، دو نفر در زیر خط فقر و با ماهی کمتر از بیست

دلار زندگی می‌کنند. در آفریقا همچنین بیشترین نابرابری در توزیع ثروت مشاهده می‌شود. در آن جانیمی از کودکان از ثبت نام در مدارس محروم هستند. در آفریقا به رغم تلاش برای بهبود شرایط بهداشتی، مرگ و میر ناشی از بیماری مalaria افزایش یافته و امید به زندگی در برخی کشورها کاهش یافته است. در حالی که در دیگر قاره‌های جهان آمار مبتلایان به ایدز ثابت مانده، در آفریقا شمار بیماران به آن بیماری رو به فزونی بوده و به سی میلیون نفر رسیده و سالانه سه میلیون نفر نیز بر تعداد مبتلایان افزوده می‌شود.^(۲۳) به باور صاحب‌نظران، در آفریقا بین فقر و گسترش بیماری ایدز رابطه مستقیمی وجود داشته و هر یک در تشدید عامل دیگر مؤثر است.^(۲۴) در آفریقا ۷۰ درصد مردم روستایی در فقر مفرط بسر برده و از بسیاری از مواهب زندگی محروم شده‌اند. حتی پیدایش کودک سربازها و مصایب ناشی از آن پدیده را نیز به فقر و تنگدستی مردم نسبت داده که به مشکلات بیشتر در جامعه خواهد انجامید.^(۲۵)

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

بررسی تاریخی پدیده تروریسم

به باور دکتر علی بیگلاری، مدیر گروه تاریخ دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه شهید بهشتی، ترور و تروریسم از دیدگاه کلان تاریخی ریشه در عمق تاریخ دارد که نمونه‌های آن را در امپراطوری روم و ایران شاهد بوده‌ایم. اما تروریسم زمانی به صورت تئوریک مطرح شد که برای نخستین بار به عنوان یک حزب در ساختار روشنفکری روسیه در اواخر قرن نوزدهم شکل گرفت. تئوری ترور در این دوره، ایجاد یک فضای رعب و وحشت است که از طریق ایجاد فضای ترور، دولت امپراطوری روسیه را تحت فشار قرار

دهند تا از یک طرف، امپراطوری دست از شیوه‌های سیاست استبدادی مخلوط شده با تمایلات مذهبی بردارد و از سوی دیگر، بر روشنفکران روسی که تحت تأثیر جو روشنفکری در غرب و خواهان دموکراسی بودند، تأثیر بگذارند؛ بنابراین برای اولین بار در روسیه تروریسم به عنوان یک نهاد سیاسی و گاهی در قالب یک حزب، شروع به فعالیت کرد. بیشتر احزاب چپ از این شیوه استفاده می‌کردند و استدلال آن‌ها این بود که مارکس در مانیفست حزب کمونیست که در سال ۱۸۴۸ به عنوان منشور حزب مطرح کرده است، معتقد بود که تضاد طبقاتی به جایی می‌رسد که پرولتاریا برای حذف بورژوازی باید مسلح شود. مارکس معتقد بود که ریشه‌کن کردن سرمایه‌داری جز از طریق توسل به زور میسر نیست؛ بنابراین از آن زمان به بعد، تروریسم به حربه‌ای در دست گروه‌های چپ‌گرا برای مبارزه با سرمایه‌داری و به دست آوردن قدرت از طریق انقلاب‌های ناگهانی تبدیل شد.^(۲۶) اما تروریسم دولتی، زمانی شکل گرفت که دولت‌ها برای رسیدن به اهداف سیاسی خود و شاید حذف فیزیکی نیروهای مخالف خود از طریق تأسیس و برقراری شبکه‌های اطلاعاتی - امنیتی دست به تنظیم این روش تروریستی زندن. منظور از تروریسم دولتی، تروریسمی است که در درون دولت با آموزش‌های سیاسی - خرابکاری اطلاعاتی و ضداطلاعاتی شکل می‌گیرد و دولت‌ها برای رسیدن به اهدافشان، تروریسم را در قالب و چارچوب کودتاهای نظامی به کشورهای دیگر صادر می‌کنند. تروریسم دولتی را بیشتر کشورهای امپریالیستی بعد از جنگ جهانی دوم به کار گرفتند و نمونه آن، در خاورمیانه، اسرائیل بود که انگلیسی‌ها در خاورمیانه و آفریقا برای حذف نیروهای رقیب و ضداستعماری از آن استفاده می‌کردند و امروز، تقریباً همه کشورهای دنیا از تروریسم دولتی حمایت می‌کنند.

استعمارگران اشغال‌گر با شیطانی جلوه دادن مبارزان راه آزادی، سرکوب خوین آنان را توجیه می‌کردند. «ماتیو کار» یادآوری می‌کند که سرکوب‌کنندگان، «این تروریست» ها را راهزن، جانی، تبهکار، هیولا، ازدها و انگل می‌نامیدند. برای مثال، یک نمونه‌ی آن مأومانوها در کنیا بودند که در سال‌های ۱۹۵۰، دولت استعماری بریتانیا، آنان را اعضای یک «فرقه شیطانی» معرفی می‌کردند، زمانی که روزنامه بسیار وزین نیویورک تایمز حکیمانه توضیح می‌داد که قیام مردم کنیا «سرخوردگی مردمی وحشی (...) است که قادر به تطبیق خویش با پیشرفت و تمدن نیستند». پیرو آمار رسمی که بعدها منتشر شد، روشن گردید که افرادی که «تشنه خون» معرفی شده بودند، در عمل و در طول هفت سال قیام، سی و دو مأمور استعماری و صد و شصت و هفت نظامی را کشته‌اند که صد و یک نفرشان آفریقایی بودند. در مقابل، نیروهای امنیتی بیست و دو هزار مأومانو را قتل عام کرده و چند صد هزار کنیایی را زخمی و مثله کرده یا از خانه‌هایشان رانده بودند. ماتیو کار که در میان نمونه‌های دیگر، از الجزایر هم یاد می‌کند، اضافه می‌کند که کلیه مناقشه‌های استعماری با به قدرت رسیدن رهبران به اصطلاح «تروریست»، به سرانجام رسیدند^(۲۷).

مصادیق تروریسم در آفریقا از دیدغرب

کارل ویکاف، معاون هماهنگی کمیته مبارزه با تروریسم^(۲۸) در یک سخنرانی با عنوان «مبارزه با تروریسم در آفریقا»، در واشنگتن اظهار داشت که آفریقا مستعد حملات بین‌المللی تروریستی بوده و برای مقابله با آن پدیده، مکان بسیار مهمی به شمار می‌رود. البته از دیدگاه غرب که حوادث تانزانیا، کنیا، سومالی و دیگر کشورهای قاره را به صورت

مقطوعی و جانبدارانه مورد بررسی قرار می‌دهد، این نگرش تا حدودی صحیح است و آفریقا مستعد برخی حوادث می‌باشد که بالطبع برتری و سلطه غرب را تحت سؤال قرار داده و خواهد داد^(۲۹). اما پرسش اساسی این است که چرا نوک پیکان این مبارزه متوجه غرب بوده و مردم آفریقا، غرب را مسبب مشکلات و نابسامانی‌های موجود و غاصب و استثمارگر قلمداد می‌کنند. در واقع، دلیل این که رسانه‌های غربی هرگونه مخالفت و ناخستندی مردم را در آفریقا دلیل گسترش تروریسم دانسته‌اند چیست. پرسش اساسی دیگر، این است که چگونه می‌توان با تروریسم و عوامل آن در آفریقا مبارزه کرد. شاید مناسب‌ترین پاسخ درخصوص گسترش تروریسم در آفریقا، گفته رئیس جمهور غنا، آقای کوفور، باشد که در سفر خود به لندن خطاب به رهبران کشورهای غرب اعلام کرد که فقر موجب رشد و گسترش ناامنی، از بین رفتن کرامت انسانی و حقوق بشر در آفریقا شده و به تروریسم منجر می‌گردد^(۳۰). واقعیت این است که نمی‌توان مردم را به مدت طولانی از تمامی مواهب زندگی و حیات محروم ساخته و انتظار داشت که مردم آفریقا هم‌چنان با متأثر و خوشروی نسبت به بیگانگان رفتار کرده و اجازه بدهنند به بهای فقر و تنگدستی مردم آفریقا، بیگانگان به ثروت و مکنت برسند.

اکنون، آگاهی عمومی در آفریقا به دلیل تحول در شیوه‌های اطلاع‌رسانی، گسترش علم و دانش و تلاش نخبگان و علمای دینی برای آشنا کردن مردم با حقوق خود افزایش یافته و مردم آفریقا دیگر نمی‌توانند بر زیاده‌خواهی دنیای غرب و چپاول ذخایر و منابع خود بی‌اعتنای باشند. مخالفت مردم آفریقا با زیاده‌خواهی‌های غرب و عدم پذیرش خواسته‌های

استکباری اکنون موجب نگرانی دولتمردان غربی شده و به گزارش نیویورک تایمز، آن‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که اکنون ترور بر جهان سایه افکنده است^(۳۱).

در گزارشی که اخیراً در سومین کنفرانس سالانه سیاست خارجی آفریقا منتشر شده، از ده کشوری که از نظر امنیتی شرایط بسیار وخیمی دارند، هفت کشور در آفریقا می‌باشد که اتفاقاً از فقیرترین کشورهای قاره هستند^(۳۲). در این بررسی که براساس دوازده عامل اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و نظامی صورت گرفته، سودان، چاد، سومالی، زیمبابوه، ساحل عاج، کنگو و گینه از نظر امنیتی شرایط وخیمی دارند. متأسفانه، در تمامی آن کشورها به روشی می‌توان حضور کشورهای خارجی و تلاش آن‌ها برای حفظ منافعشان را احساس کرد. البته استبداد رأی و بی‌توجهی به خواسته‌های مردم نیز از دلایل نامنی در آن کشورها به شمار می‌رود؛ از جمله این که سه کشور از هفت کشور نامن آفریقا چاد، سودان و زیمبابوه، دارای رؤسایی هستند که بیش از پانزده سال سابقه حکومت دارند. کشورهای فقیر و نامن، نه تنها تهدیدی برای خود که در واقع، تهدید جدی برای صلح و امنیت جهانی به شمار می‌روند.

شبکه ولد پرس می‌نویسد که با حمله به سفارت آمریکا در نایروبی و تانزانیا در سال ۱۹۹۸، نخستین نشانه‌های حضور تروریسم بر جهانیان آشکار شد و این که این پدیده یکی از نیروهای محرکه جهانی در قرن بیست و یکم خواهد بود^(۳۳). آقای والتر کتانستینر نیز در سخنرانی در جمع نمایندگان سنای آمریکا با عنوان «دولت‌های ضعیف و تروریسم در آفریقا»، به بررسی پدیده تروریسم در آفریقا و زیان‌های آن برای کشور آمریکا پرداخت^(۳۴). وی در سخنرانی خود، به عوامل تشدید‌کننده تروریسم در آفریقا اشاره کرده و

با اظهار نگرانی از گسترش ناامنی در آفریقا و شیوع آن به دیگر نقاط جهان، خواستار توجه جدی به آن مقوله شده است^(۲۵). اما واقعیت این است که تروریسم قرن‌هاست که از سوی غرب بر آفریقا سایه افکنده و زیان‌های مادی و معنوی بسیاری برای مردم آن قاره داشته است. رئیس اتحادیه آفریقایی در سخنرانی خود در وزارت امور خارجه، به درستی تصریح کرد: آفریقا قاره‌ای فقیر نیست، بلکه قربانی میراث استعمار است^(۲۶). این که آفریقا در حاشیه تحولات اقتصادی، سیاسی و اجتماعی قرار داشته و سهمی معادل یک درصد از اقتصاد جهانی را به خود اختصاص داده و از اعتبار و اهمیت چندانی برخوردار نیست، نشان از تأثیر استکبار گران بر آن قاره داشته و این که آن قاره با ادامه شرایط کنونی روی آسایش نخواهد دید.

واقعیت این است که تروریسم بیش از آن که مورد حمایت مردم محروم و آسیب‌دیده باشد، از سوی قدرت‌های سرکوب‌گر و انحصار طلب مورد استفاده قرار گرفته است. برای مثال، والتر رودنی در کتابش «اروپا موجب عقب‌افتدگی آفریقا شد»، نشان داده که قرن‌ها قدرت‌های اروپایی از طریق تروریسم دولتی منابع و ذخایر کشورهای آفریقایی را به یغما برده و هرگونه مخالفت مردم را به شدیدترین وجه سرکوب می‌کردند^(۲۷).

پیامد جنگ فقر و غنا در آفریقا

با نگاهی به شرایط وخیم مردم در آفریقا، در می‌باییم که مبارزه فقر و ثروت در آن قاره یک امر طبیعی و غیرقابل اجتناب و نظم موجود، شکننده و ناپایدار است. در آن جا قوانین نامناسب، تحمیل شرایط غیرانسانی، فقدان نهادهای مدنی، فقدان حاکمیت قانون و

مقررات، استبداد رأى مسؤولان، باعث نابودی حرکت‌های دموکراتیک و مردمی شده و این امر، موجب پدیدار شدن برخی جنبش‌های مردمی برای مبارزه با زیاده‌خواهی‌های حکومت‌های استبدادی و حامیان خارجی آن‌ها شده است؛ گرچه نمی‌توان بر حقانیت برخی گروه‌های معارض دولت نیز تأکید کرد؛ چرا که آن‌ها برای پیشبرد امور خود از هر وسیله‌ای استفاده کرده و چه بسا از جاده انصاف و اعتدال خارج می‌شوند؛ چنان‌که اخیراً دولت آفریقای مرکزی با حمایت و تأکید سازمان ملل متحد توافقنامه‌ای را با مخالفین و شورشیان امضا کرده که به موجب آن، شورشیان از استخدام سرباز کودک‌ها اجتناب کنند^(۳۸). متأسفانه، نمایندگان دولت‌های غربی که وظیفه خود را مقابله با تروریسم می‌دانند، به جای این‌که به بررسی و تحلیل رویدادها پرداخته و مشکلات را درک و به رفع آن‌ها اقدام کنند، به جنبش‌های مردمی لقب تروریست داده و خواهان سرکوب آن‌ها شده‌اند. آن‌ها به رهنمودها و پیشنهادهای نخبگان، تحصیلکردگان و نسل جوان آفریقایی که با درک ژرف و صحیح شرایط به دنبال یافتن راه حل‌های مناسب و اصلاح‌گرایانه هستند، توجهی نداشته و پیوسته در صدد افزایش همکاری نظامی و امنیتی با دولت‌ها برای حفظ وضع موجود هستند^(۳۹). تصویرکشورهای غربی از تروریسم دارند، این است که گروهی به اصطلاح تروریست با کیف‌های پر از دلار و دیگر ارزهای معتبر همراه مقداری مواد منفجره به کشورهای آفریقایی سفر کرده و با وسوسه افراد ساده‌دل و اغوای آن‌ها به وسیله پول به برخی حملات تروریستی دست می‌زنند. به همین جهت، همکاری غرب با کشورهای آفریقایی عمدتاً مصروف جلوگیری از انتقال ارز و واردات سلاح است^(۴۰). به نظر می‌رسد که آن‌ها به رغم پژوهش‌های ارزشمندی که توسط خود غربی‌ها انجام شده و

شرایط آفریقا را برای مردم بسیار اسفبار و نگران کننده توصیف کرده‌اند، به حقایقی که در آن قاره وجود داشته و به تنگناهای زندگی مردم عنایتی نداشته و اصولاً رفاه حال مردم در نزد آن‌ها فاقد اعتبار و اهمیت است. در این زمینه، به کتاب آقای هوارد فرنچ با عنوان «قاره‌ایی برای چیاول» اشاره می‌شود که به زیاده‌خواهی‌های غرب در آفریقا اشاراتی سودمند دارد^(۴۱). خوشبختانه نخبگان، تحصیلکرده‌ها و عموم مردم آفریقا با مشاهده تدریجی نابودی جوامعشان، تحلیل رفتن فرهنگ‌هایشان و باقی ماندنشان در محیطی که در آن کرامت انسانی فاقد اعتبار است، به بی‌اعتباری رهنمودهای غربی‌ها پی‌برده و به تدریج به سمت ادیان الهی گرایش پیدا کرده و خواهان حاکمیت خرد و اخلاق بر روابط و تعامل اقشار و جوامع گوناگون شدند. آن‌ها با توجه به ضروت تحزب و تشکیلات در آفریقا به این عمل اقدام کرده و از قوانین پیروی کامل داشتند. برای مثال، گروه موسوم به «حزب الله» در الجزایر پس از پذیرش شیوه مردم‌سالاری از سوی دولت تشکیل و براساس قوانین به تبلیغ مواضع خود پرداخت^(۴۲). آن گروه‌ها در این راستا به مبارزه با استکبار و عوامل آن پرداخته و با صبر و متناسب اهداف خود را پیگیری می‌کنند، گرچه گهگاه به مقتضای شیوه رقیب برخورد خشونت‌آمیز را بر انفعال سیاسی ترجیح داده‌اند؛ از جمله این که برخی گروه‌های اسلامی به دلیل سرکوب بی‌رحمانه دولتی به سوی گروه‌های تندو مانند القاعده گرایش پیدا کرده‌اند. گرچه گناه این امر نیز متوجه استکبار است که اجازه فعالیت آزاد و مردمی به گروه‌ها نمی‌دهد^(۴۳). واقعیت این است که بحران کشورهای آفریقایی با حضور استعمارگران و تغییراتی که در زیرساخت کشورهای آفریقایی به نفع خود

انجام دادند، به وقوع پیوسته و تا وقتی که حضور استعمارگران و سلطه آنان در تمامی ابعاد آن خاتمه نیابد، ادامه خواهد داشت.

دلسردی آفریقا از حمایت غرب البته بحرانی که غرب به آن لقب تروریسم و گروههای معارض با سلطه غرب داده، زمانی آشکار گردید که مردم کشورهای آفریقایی راه حل های موردنظر غرب را نیز آزموده و نالمی دشند^(۴۴). در طول چهل سال پس از استقلال دنیای غرب، به مدد سازمان های مالی بین المللی مانند صندوق بین المللی پول و بانک جهانی بر اقتصاد کشورهای آفریقا سلطه داشته و حاصل آن بدھی بیشتر، فقر و محرومیت برای مردم بوده است. گفتنی است که امروز، حاکمیت آفریقا توسط کشورهای این قاره مورد تهدید قرار نمی گیرد، بلکه این حاکمیت توسط بانک جهانی و صندوق بین المللی پول به خطر افتاده است^(۴۵).

در زمینه گسترش مردم سالاری نیز مردم آفریقا با برداشتمانی و سلامت نفس، بلوغ سیاسی خود را اثبات کرده، اما حاکمیت و دنیای غرب هر جا که مخالف با منافع خود بود، دست به کودتا زده و شیوه مورد نظر خود را اعمال کرد. چنان که جوادت کنگو در زمان لومامبا و غنا در زمان نکرومہ شاهدی بر رفتار آزمدنه غرب در دهه ۶۰ و انتخابات الجزایر در ۱۹۹۱ از آن شمار بوده و نشانگر علاقه مردم به رویکردهای صلح جویانه و مردم سالارانه بوده است. در آن انتخابات که مردم به صورت آزادانه و با رعایت موازین دموکراسی به جبهه رستگاری اسلامی موردنظر خود رأی دادند، برخی گروههای قدرت طلب با حمایت غرب آن رأی گیری را نپذیرفته و بی اعتنای به رأی مردم به سلطه استکباری خود ادامه داده و حتی حزب

مذکور را غیر قانونی اعلام کردند^(۴۶). در نتیجه، مردم از انتخابات دلسوز شده و در انتخابات سال ۲۰۰۷، بخش زیادی به دلیل بی‌اعتمادی به دولت در انتخابات شرکت نکردند^(۴۷). واقعیت این است که سیاست قدیم و سنتی غرب در آفریقا که هنوز نیز مورد تأیید غرب است، همواره بر دفاع از رژیم‌های دیکتاتور و بی‌ارتباط با منافع مردم تأکید داشته و همین امر، به افزایش بدینی مردم از غرب منجر شده است؛ از این‌رو اکنون که فرصت برخی اظهارنظرها فراهم شده، مردم ناخستینی و نگرانی خود از تعامل غرب با آفریقا را به صور مختلف بیان داشته و حتی خواهان عذر خواهی غرب برای رفتار غیرانسانی به ویژه در امر برده‌داری شده‌اند^(۴۸).

اقبال عمومی به رویکردهای بومی

گفتنی است که فساد مالی دولت‌های پیشین، فقر گسترده، کوتناهای متعدد و مؤید به حمایت غرب، سوءاستفاده از نهادهای دولتی و آرمان‌های مردمی مانند مردم‌سالاری، عدالت و آزادی در کشورهای آفریقایی عاملی تعیین‌کننده در گرایش جمعیت این کشورها به اتخاذ شعارهای ضدغربی و رجوع مجدد به باورهای ملی و بومی بوده است. این که اجتماعات اسلامی در آفریقا رستگاری و صلاح خود را در بازگشت به دین داشته و در جهت اجرای قوانین شریعت تلاش کرده و احزاب اسلامی شناس بیشتری برای پیروزی داشته و محاکم اسلامی در سومالی توان بسیج مردم را داشته و در راستای بهبود شرایط مردم تلاش می‌کنند و یا حتی اندیشه‌های دینی بومی مورد توجه و عنایت مردم قرار گرفته، نشان از استقبال مردم از رویکردهای دینی و بومی دارد. این امر، اختصاص به

مسلمانان نداشته و ارباب کلیسا نیز متوجه شده‌اند که باید در امور سیاسی دخالت داشته و افراد مؤمن و متقی در امور سیاسی دخالت کرده و سرنوشت مردم را تغییر دهند^(۴۹). اما رؤسای کشورهای غربی این علاقه مردم به رویکردهای بومی را بر تناقصه و خواهان نابودی آن‌ها شده‌اند. این رویکرد غرب نشان از ناسازگاری غرب با مصالح و رستگار شدن مردم آن خطه دارد.

عوامل دیگری نیز موجب جدایی آفریقا از غرب و تحولات نوین در آفریقا شده که از آن جمله به گسترش روابط جنوب - جنوب، پیوندهای گسترده آفریقا با چین، هند و کشورهای آمریکای لاتین اشاره کرد. علاوه بر آن، تأسیس اتحادیه آفریقا موجب همگرایی بیشتر قاره شده و این اتحاد می‌تواند به طرح مطالبات نوین و جدی منجر گردد؛ از جمله این که اتحادیه آفریقا خواهان ملی کردن ذخایر و معادن، زمین‌ها و کارخانجات بزرگ شده و اجازه استفاده از منابع آفریقا را مشروط به تصویب اتحادیه و نظارت کمیسیونی منتخب از سوی دولتمردان قاره کند. گسترش فناوری‌های ارتباطاتی و اطلاع‌رسانی و واقعیت‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی جدید نشأت گرفته از این تحول، جهانی شدن اقتصاد و به حاشیه کشیده شدن بیشتر آفریقا که موجبات فقر و تنگنای بیشتر مردم را فراهم آورده نیز از عوامل هشداردهنده محسوب می‌شود.

برخی از صاحب‌نظران مانند «مایکل پارتی»، بین جهانی‌سازی و ترویریسم نوعی ارتباط و پیوند قابل شده و بر این باورند که گسترش نقش کنترلی امتیازات انحصاری بر سراسر جهان، و تأثیر مخرب آن بر اقتصادهای ملی و محلی، موجب بروز ناخرسندی و اعتراض همگانی شده که غرب به‌آن برچسب ترویریسم می‌زند.

برگزاری اجلاس G8 در کشورهای صنعتی و از جمله در سال جاری در آلمان و تمہیدات مهم امنیتی برای حفظ جان رؤسای هشت کشور صنعتی و اعتراض‌های گسترده مردم در اقصی نقاط گیتی از آن اجلاس، نشان از وحامت شرایط زندگی مردم و افزایش شکاف فقر و ثروت در جهان دارد. این که مقامات امنیتی، محل برپایی اجلاس را به شعاع هشت کیلومتر با استفاده از امکانات و تجهیزات مختلف از جمله سیم خاردار و دوربین‌های مدار بسته تحت حفاظت قرار داده‌اند، نشان از شدت هراس آن‌ها از اعتراضات همگانی دارد^(۵۰).

سران G8 که با برنامه‌ریزی‌های خانم مرکل قرار است توجه ویژه‌ای به کشورهای آفریقایی داشته باشند، می‌دانند که مشکل اصلی جهان کنونی، بی‌عدلی در توزیع ثروت و بی‌توجهی به فراهم آوردن فرصت مناسب برای همگان است. سران هشت کشور صنعتی که بیش از ۷۵ درصد درآمد جهانی را به خود اختصاص داده‌اند، می‌دانند که این نظام شکننده است و پایدار نخواهد بود. در آن اجلاس به موضوع فقر، ناامیدی عموم مردم، تروریسم، ناامنی، افزایش بیماری در جهان سوم، مهاجرت‌های گسترده از جهان سوم به دنیا غرب اشاره شده و راه حل‌هایی ارایه گردید^(۵۱).

آقای رد کلیف، مدیر منطقه‌ای آفریقا در وزارت دفاع آن کشور، در سمیناری در ژوهانسبورگ به م屁股 پدیده تروریسم در آفریقا اشاره کرده و راه حل آن را گسترش امنیت، توسعه قانون و امور اقتصادی - مالی و شرایط بهداشتی بر شمرد^(۵۲). وی حتی پیش‌بینی کرد که در صورت ادامه روند کنونی جهان و بی‌توجهی به شرایط مردم در آینده، موج عملیات تروریستی افزایش یابد^(۵۳). در واقع، بی‌توجهی به نیازها و امیال مردم، سوءاستفاده از امکانات قاره، فقدان برنامه‌های اجتماعی و اقتصادی برای جذب مردم، کم

بها دادن به آموزش و پرورش نسل جوان، رشد چالش‌های نژادی و دینی، بی‌توجهی دولتمردان و نخبگان سیاسی به خواسته‌ها و نیازهای مردم، فساد مالی و اداری گسترده و نقض قوانین موجب دلسرد شدن مردم قاره از بهبود شرایط از یک سو و طمع برخی گروه‌های تروریستی به استفاده از این اوضاع نامناسب از دیگر سو شده است. به همین دلیل جک استرا، وزیر خارجه انگلستان، در سال ۲۰۰۶ آفریقا را پایگاه جذب تروریست‌ها نامیده بود^(۵۴). از آن گذشته، دولت‌های ناپایدار و بی‌تفاوت نسبت به رفاه، آسایش و آینده مردم خود بزرگ‌ترین تهدید برای مردم به شمار رفته و فرصتی مناسب برای گروه‌های فرصت‌طلب و سودجو به وجود می‌آورند^(۵۵).

به گزارش بانک جهانی، حکومت‌های ناپایدار و شکننده که اکثراً در آفریقا هستند، دارای اقتصاد تکمحوری، ضعیف و آسیب‌پذیر، حکومت‌های فاسد غیرشفاف، تنش‌های داخلی گسترده، نالمنی، روابط اجتماعی ناپایدار و شکننده، فساد اداری، سیاسی و اقتصادی، بی‌توجهی به قوانین و مقررات، فقدان راه کارهای مناسب برای پیشرفت و دستیابی به درجات عالی تر برای شهروندان علاقه‌مند می‌باشند^(۵۶).

تلقی غرب از مطالبات مردم آفریقا

متأسانه، تصویر غرب از پدیده تروریسم با واقعیت سازگاری نداشته و نگاه دولتمردان غربی به آفریقا بر پایه داده‌های نادرستی بنا شده است. در حالی که جهان کنونی از فقدان عدالت، محرومیت گروه کمیری از مردم، بی‌توجهی به حقوق بشر و کرامت انسانی و غفلت از مهروزی رنج می‌برد، رهبران غربی در این اندیشه‌اند که چگونه با تبانی

و فراهم آوردن تمهیدات لازم مانع حضور گروهی اندک از طرفداران القاعده در آفریقا شوند آن‌ها از آن بیم دارند که به دلیل شرایط نامناسب قاره و گستردگی نارضایتی همگانی، حضور افراد القاعده نظم و امنیت کنونی را مختل کرده و زمینه‌های شورش گروهی را دامن بزنند. مشکل اصلی، این است که اکنون جهان با مؤسسات عظیم مالی و شرکت‌های حقوقی بین‌المللی بسیار بزرگی رو به روست که کنترل عمدۀ ثروت‌های جهان، کنترل جمعیت و کنترل قدرت ملت‌ها را در دست گرفته و خواست خود را بر آن‌ها تحمیل می‌کنند. در این شرایط، مردم آفریقا پیوسته احساس می‌کنند که شرایط زندگی آن‌ها و خیم‌تر شده و بر میزان محرومیت آن‌ها افزوده می‌شود. این که صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی، عامل اصلی فقر در آفریقاست، مورد تأکید همگان بوده و همواره مورد نکوهش و اعتراض نخبگان جهانی و آفریقایی بوده است^(۵۷).

البته پیشینه مداخلات غرب و از جمله ایالات متحده در سیاست داخلی کشورهای آفریقایی، در حافظه تاریخی جمعیت این کشورها نقش بسته و در بسیاری موارد به واکنش مردم در برابر نیروهای سیاسی که در نگاه آن‌ها مورد حمایت دولت آمریکا بوده، منجر شده است^(۵۸). شاید این که رهبران و نخبگان آفریقایی پیوسته از غرب انتقاد کرده و غرب را مسؤول مشکلات و تنگناهای کنونی دانسته و به نقد سیاست‌های دولت‌های پرداخته، موجب این توهمند شده که آفریقا مامن تروریست‌ها شده و دیگر جای امنی در جهان وجود نداشته و به گزارش نیویورک تایمز، ترور بر جهان سایه افکنده است^(۵۹).

نگاهی به تلاش‌های مردم و نخبگان آفریقا نشان می‌دهد که موج آزادی خواهی و توسعه در آفریقا در حال گسترش بوده و مبارزات مردم برای بهره‌مندی از حداقل امکانات

تا حدودی موفق بوده است. اکنون در بیش از چهل کشور آفریقایی، انتخابات صورت گرفته و منتخبین مردم پست‌های کلیدی را در اختیار گرفته‌اند. با این حال، یک نگاه گذرا به تقویم سیاسی کشورهای این قاره کافی است تا نزدیکی تغییرات احتمالی در آرایش سیاسی این کشورها و ناچیز بودن حاشیه امنیت دولت‌های فعلی مشخص شود. آفریقایی‌ها خواسته‌ای جز عدالت، بهبود شرایط اقتصادی، مردم‌سالاری و برآورده ساختن حداقل امکانات معيشی ندارند.

نقش ادیان الهی در مقابله با تروریسم

دنیای غرب در آرزوی آن است که بی‌نظمی و عدم انسجام کنونی را که به زعم آن‌ها مانع بزرگی فراراه صلح، امنیت و توسعه است، ناشی از باورهای مردم مسلمان آفریقا و جهان دانسته و به طور کلی، تنگناهایی به وجود آمده برای خود را به وسیله القای این مطلب که ادیان موجبات تنشی گروه‌ها را فراهم کرده و به دشمنی مردم با یکدیگر دامن می‌زنند، مطرح ساخته و خواستار سبک شماردن باورهای دینی و اصول الهی گردد. این که آقای بوش در مراسم پردهبرداری از فجایع دنیای کمونیست، آن را معادل اسلام دانسته و اظهار امیدواری می‌کند که شکست جهان اسلام نزدیک است، تنها یک باور شخصی و خصوصی نیست، بلکه جهان غرب در کلیت آن به این امر معتبر بوده و به هر طریقی در صدد تضعیف اسلام و دیگر ادیان الهی است (۱۴).

در خصوص اسلام و تمامی ادیان الهی گفتگی است که رعایت اصول دینی و موازین اخلاقی برای تمامی مردم و گروه‌ها ضروری است و به هیچ وجه نباید اجازه داد که ساحت

پیامبران و ادیان الهی مورد بی‌احترامی قرار گیرند. در آفریقا ادیان نقش تمدن ساز داشته و موجب پیشرفت جوامع شده‌اند. ایجاد فرهنگ و تمدن سواحیلی نشان از همکاری زیبا و تنگاتنگ اسلام با باور بومی‌ها می‌دهد و این امر قابل تمجید و توجه است. متأسفانه، برخی گروه‌های ناآگاه و یا مخالف دین، مطالبی را مطرح می‌کنند که شایسته ادیان نبوده و به دشمنی‌ها می‌انجامد.

تروریسم، آن گونه که غرب ادعا داشته و مسلمانان را به آن متهم می‌کند، یک ایدئولوژی نیست، بلکه یک رویکرد و ابزار است. در واقع، هیچ اندیشه و دین الهی نمی‌توان یافت که در آن، ترور و ارعاب مورد تأیید قرار گرفته باشد. ساحت مقدس ادیان الهی از این اتهام مبترا و منزه است. اما دنیای استکباری برای تحقق اهداف خود و کسب منافع مالی از هیچ اقدام خشنی فروگذاری نمی‌کند. جهان غرب بارها نشان داده که غیرمستقیم حامی و پشتیبان تروریست‌هاست. بحث تروریسم و مواد مخدر، یکی از مباحث مهم سیاسی، اجتماعی در جهان امروز است که زیان‌های بسیاری برای مردم کشورهای جهان سوم داشته و از سوی دنیای استکبار به آن دامن زده می‌شود. حتی به باور دیوید بروک به نقل از روزنامه نیویورک تایمز: چالش کنونی بین دنیای استکبار (آمریکا) و مسلمانان (جهان عرب) چندان ربطی به باورهای مذهبی بنیادگرایانه و اعتقادات حتی افراط‌گرایانه آن‌ها ندارد. بلکه این امر، به عدم شناخت آن دو از یکدیگر و فقدان گفت‌وگو مرتبط است^(۴۱).

اما واقعیت این است که فقدان امنیت کنونی، ناشی از جهانی‌سازی اقتصادی بدون فراهم آوردن زمینه‌های ملی، زیاده‌خواهی صاحبان صنایع بزرگ و شرکت‌های چندملیتی

است که به بهای فقر و تنگدستی مردم می‌خواهند بر حجم ثروت و دارایی خود افزوده و فاصله خود را با جهان سوم بیشتر کنند. در آغاز قرن بیست و یکم ما شاهد ظهور دوباره نئولیبرالیسم هستیم که با خصوصیات و عناصر جدیدی تقویت شده است. در آفریقا، کشورهای بسیاری، فشار شدید از طرف آمریکا را تجربه می‌کنند، این موضوع در مورد آمریکای لاتین نیز صادق است^(۴۲). به باور هابر ماس، غرب به جای محکوم کردن دیگران باید در رابطه با تمدن‌های دیگر توجه و حساسیتش را عمیق‌تر کند و نسبت به خود برخورد انتقادی‌تری داشته باشد.

متأسفانه، به رغم پیشرفت‌های علمی بشر، جوامع انسانی در زمینه اخلاقی چنان رشد نکرده‌اند. از این‌رو با وجود مواهب الهی فراوان و نعم گسترده در آفریقا ما شاهد فقر، نابرابری‌های اجتماعی تحقیرآمیز، تبعیض‌هایی ناروا تنزل اخلاق، بی‌سوادی، محرومیت از امکانات بهداشتی و به حاشیه رانده شدن مردم هستیم. جناب آقای متکی در دیدار با رئیس کمیسیون اتحادیه آفریقایی اظهار داشتند که آفریقا سرزمینی سرشار از منابع با انسان‌های هوشمند است^(۴۳). اما همین قاره حاصلخیز و غنی‌акنون شرایطی به مراتب وخیم‌تر از دهه ۸۰ دارد. از سوی دیگر عملیات نظامی، خشونت ساختاری از سوی برخی دولت‌ها و بی‌توجهی به نیازهای مردم وجه غالب رویکرد غرب و کشورهای غربی در آفریقا شده و امید مردم را به بهبود کاهش داده است. نگاهی به نامه فرهیختگان آمریکایی به بous درخصوص افغانستان و عراق، یک وجدان آگاه در جهان را نشان می‌دهد که در صدد رفع مشکلات و جلب توجه دولتمردان بوده و به برخی مشکلات کنونی اشاره دارد^(۴۴). به گفته آن فرهیختگان، خشونت و دروغ در روابط اجتماعی ما رخنه کرده و ما را از گوهر

انسانی خود دور ساخته است. آن‌ها در واقع به شیوه دوگانه آمریکا درخصوص استعمار انتقاد کرده و آن را ناصحیح می‌دانند(۶۵).

واقعیت این است که اسلام و به طور کلی ادیان الهی، نقش اساسی در گسترش فرهنگ معنوی و اخلاق اجتماعی در تاریخ بشر از دیر باز تا امروز ایفا کرده و نقش تمدن‌ساز ادیان به ویژه در آفریقا بر هیچ‌کس پوشیده نیست. این که کشورهای استکباری با ترفندهای مختلف سعی در ایجاد تزلزل در روحیه دینی مردم جهان دارند، به نفع هیچ کس نخواهد بود. ادیان الهی تمامی ویژگی‌های لازم را برای اداره مناسب و عدالت محور جامعه داشته و به خوبی می‌توانند رستگاری بشر را تضمین کنند. همچنین از طریق تعامل ادیان می‌توان زمینه درک فرهنگ‌های گوناگون و متفاوت را فراهم ساخته و دوستی و مودت بین ملت‌ها را افزایش داد. حرکت و پویایی فرد در رابطه تنکاتنگ با مسایل دینی، فرهنگی و اجتماعی شکل گرفته و تاریخ نشان داده که تنها در فرایند تلاش‌های دینی است که آدمی می‌تواند خلاقیت انسانی خود را به نمایش گذارد و پیشرفت کند. دانش دینی نتیجه وحی، تلاش‌های پیگیر و طاقت‌فرسای پیامبران و مصلحان جهانی و تجربه انسانی است و تاریخ نشان داده که همواره در خدمت تحولات اجتماعی و پیشبرد شرایط انسان‌ها قرار داشته است. این تجربه و دانش را باید قدر دانسته و برای بهبود شرایط انسان‌ها در هزاره سوم از آن بهره گرفت.

کاربرد مردم‌سالاری در مبارزه با تروریسم در آفریقا

البته در کاربرد و تأثیر دموکراسی و مردم‌سالاری در آفریقا، هیچ گونه شک و تردیدی روا نیست. اما هنگامی که خانه از پای بست سست و ویران است، نمی‌توان به نقش‌های روی دیوار دلخوش کرده و آن‌ها را اصل قلمداد کرد. غرب در گذشته با حمایت از دیکتاتورها در چند دهه پس از استقلال، در راه استقرار مردم‌سالاری در آفریقا مشکل ایجاد کرده است و حتی اکنون نیز نمی‌خواهد به خواسته‌های مردم توجه داشته و حاکمیت نمایندگان مردم را بپذیرد. آن‌ها حل مشکلات منطقه را یا در اشغال نظامی کشورها مانند سومالی و یا دستکاری در انتخابات مانند الجزایر و نیجریه دانسته و هنوز نیز نمی‌خواهند بپذیرند که زمان آن فرا رسیده که با دفاع از آزادی سیاسی، اقتصادی و فرهنگی غرب و قطع حمایت از رژیم‌های دیکتاتور، این فرصت را برای مردم منطقه فراهم سازند که بر سرنوشت‌شان حاکم شوند و بدون تردید در آن حالت، احساسات ضدغربی کاهش یافته، رشد بنیادگرایی موردنظر گروه‌های تندره با وقفه رو به رو شده و تروریسم نیز زمینه‌ی حضور پیدا نمی‌کرد.

واقعیت این است که عملکرد تقریباً نیم قرن اخیر غرب در آفریقا که پشتیبانی از رژیم‌های مستبد، غارت منابع و ذخایر، تحقیر مسلمانان و پیروان ادیان بومی و یا پیروان الهیات مسیحی بخش بومی، حمایت از نقض آزادی‌های مردمی و تحمل قوانین ظالمانه اقتصادی خلاصه می‌شد، چهره غرب را به مردم آفریقا شناساند. اکنون دنیای غرب از نظر سیاسی، اقتصادی و حتی از بُعد اخلاقی در نزد مردم آفریقا جایگاهی نداشته و مردم می‌دانند که فقر، منازعات نژادی، نقض حقوق بشر و استبداد و بی‌عدالتی ناشی از غرب و

سیاست‌های استعماری است. غرب باید از حقوق مدنی و سیاسی مردم منطقه مانند آزادی مطبوعات، احزاب، انتخابات، و نیز حقوق اجتماعی آنان مانند حق اشتغال، مسکن، تغذیه، بهداشت، پوشش، آموزش دفاع کند و برای استقرار حق و عدالت در تمامی زمینه‌ها بکوشد. تنها به این وسیله است که می‌توان با کسب رضایت نسبی مردم، راه گفت و گو و همزیستی مساملمت‌آمیز پیروان ادیان و نژادهای گوناگون را در آفریقا هموار کرده زمینه‌های رشد بنیادگرایی و تروریسم را محدود نمود. بدون تردید، اگر حکومت‌های موجود در آفریقا عدالت، صلح، حقوق بشر، شفافیت، مسؤولیت‌پذیری و خردمنحوری در امور اقتصادی را پیش‌کنند، می‌توانند نظام عادلانه را در کشور به وجود آورده و در مهار تروریسم موفق باشند. در واقع برخلاف نظر مدعیان غربی هدف اغلب گروه‌های مخالف با سلطه غرب و زیاده‌خواهی‌های آن‌ها نفی دموکراسی و نهادهای مربوطه نیست، بلکه اعتراض آن‌ها به بی‌عدالتی، شکاف طبقاتی، فروپاشی ارزش‌های اخلاقی، مخالفت با اشغال نظامی، دفاع از استقلال ملت، آزادسازی بخش‌های اقتصادی و تصمیم‌گیری دولتمردان براساس مصالح ملی است.

دموکراسی و تروریسم

ظاهراً، به نظر می‌رسد که استراتژی کاخ سفید در سال‌های اخیر توسعه به اصطلاح دموکراسی و آزادی‌خواهی در آفریقا به منظور مهار تروریسم باشد. این که البته تعمیم مردم‌سالاری، شفافیت در حکومت، بهبود شرایط اطلاع‌رسانی و گسترش آزادی برای جوامع آفریقایی مناسب بوده و به بهبود شرایط مردم خواهد انجامید، شکی نیست. اما این

که بدون رفع تنگناهای اقتصادی بتوان دشواری‌های زندگی مردم آفریقا را هموار کرده و به مخالفت عمومی که از سوی غرب به آن عنوان تروریسم داده می‌شود را پایان داد، از مباحثی است که بانک جهانی در گزارشی مبسوط بدان پرداخته و بهبود شرایط اقتصادی و رفاه عمومی را برای رفع تنگناهای موجود در آفریقا ضروری دانسته است. در واقع، نیاز اصلی پانصد میلیون مردمی که روزانه با بودجه کمتر از یک دلار در آفریقا زندگی می‌کنند، رفع مشکلات اقتصادی و فراهم آوردن حداقل امکانات برای زندگی اصل است. در غیر این صورت، بدون فراهم کردن حداقل شرایط مطلوب زندگی در استانداردهای نسبتاً پایین آن قاره نمی‌توان انتظار داشت که برخی تلاش‌های نمایشی مانند، کارهای رسانه‌ای، سازمان‌های غیردولتی علاقمند به بهبود شرایط زنان و یا حتی برگزاری انتخابات بتواند در رفع موانع و تنگناهای مردم مؤثر واقع گردد. چنان که اکنون در بیش از چهل کشور آفریقایی انتخابات صورت گرفته و مردم نمایندگان خود را انتخاب کرده‌اند. ولی شرایط اقتصادی و رفاهی مردم تغییر چندانی نکرده و مهتم‌ترین خواسته آفریقایی‌ها حتی در هزاره سوم نیز داشتن آب سالم، حداقل امکانات سکونتی، برخورداری از آموزش و شغل است که در قالب برنامه هزاره سوم از سوی سازمان ملل تنظیم و به دولتهای آفریقایی ابلاغ شده، ولی به گفته بسیاری از دولتمردان آفریقایی تحقق آن تا سال ۲۰۱۵ غیر ممکن است.^(۶۶) طلب مردم آفریقا از دولتمردان نیز اندک است؛ صداقت در کردار، شفافیت در اجرای امور، پاسخ‌گویی به مردم، مسؤولیت‌پذیری و تقسیم عادلانه ثروت و امکانات.

متأسفانه، مدعیان تروریست‌شناس غربی بدون توجه به ماهیت، اهداف و روش‌های گروه‌های اسلامی و یا ملی در آفریقا به مخالفین خود برچسب تروریست زده و درصد

انهدام آن‌ها برمی‌آیند. آن‌ها متأسفانه، هرگونه اسلام‌گرایی را پیروی از القاعده و آن را مساوی با تهدید و خرابکاری قلمداد می‌کنند. بسیاری از صاحب‌نظران بر این باورند که حرکت به سوی استقرار دموکراسی، آموزش بیشتر و عدالت همه‌جانبه نیاز به توزیع عادلانه‌ی ثروت، قدرت، منزلت، اطلاعات و دانش و همراهی دولتمردان و فداکاری آن‌ها داشته و این امر، زمینه شکوفایی ملت‌ها را فراهم خواهد کرد.

ضرورت مبارزه با تروریسم در آفریقا

بانگاهی به تلاش‌های دنیای غرب در دو قرن گذشته، می‌توان درک کرد که آفریقا از نظر اقتصادی برای غرب بسیار مهم بوده و هرگونه تحولی در ساختار اقتصادی آن بر کشورهای غربی تأثیر می‌گذارد؛ از این رو مبارزه با تروریسم در آفریقا از سوی غرب، در واقع بجهان‌ای برای دخالت مستقیم کشورهای قدرتمند غربی در کشورهای دیگر و گسترش سلطه مستقیم خود می‌باشد. چنان‌که اکنون به خوبی می‌توان دریافت که حمله به افغانستان، عراق و سومالی و تهدید سودان به حمله نظامی، نه تنها به تهدیدات تروریستی پایان نداده که بر حجم و دامنه آن افزوده است. در واقع، اگر قرار باشد تروریسم مورد نکوهش قرار گیرد، باید آن سلطه‌ای که مانع اصلی پیشرفت و ترقی جوامع بشری است و موجب غارت منابع و ذخایر مردم محروم آفریقا و ادامه فقر می‌گردد، حکوم شده و مجبور به تأدیه غرامت گردد. اما به گفته رئیس جمهور کامرون متأسفانه، برخی رهبران کشورهای آفریقایی هنوز در خدمت کشورهای غربی هستند و هم آن‌ها اجازه نمی‌دهند که شرایط بهبد یافته و مردم به حقوق خود برسند.^(۴۷)

تاریخ دوران گذشته دنیای غرب، نشانگر آن است که غرب با اهداف و برنامه‌های استعماری و استعماری در طول حیات خود به سرزمین و امکانات کشورهای ضعیف آفریقا چشم داشته و برای حفظ و گسترش حوزه نفوذ خود از هیچ اقدامی هر چند شرورانه فروگذاری نمی‌کردند.^(۶۸) آن‌ها در یک دوره، کشورهای جهان سوم را به زیر سلطه نظامی درآورده و عی در غارت و چپاول آنان کرده و هنگامی که به دلیل آگاهی مردم جهان سوم نتوانستند به استعمار مستقیم ادامه دهند، شیوه‌های دیگر را آزمودند؛ به این معنی که به صورت غیر مستقیم و با حمایت از عوامل وابسته به خود و با تشکیل حکومت‌های استبدادی به دنبال حفظ منافع خود بودند. حتی در سال‌های اخیر که برخی کشورهای آفریقایی مانند سودان و سومالی شیوه دیگری را برای اداره خود اتخاذ کردند، غرب حتی از حمله مستقیم نظامی نیز ابا نکرده و این خواسته منطقی و حق طلبانه آن‌ها را به شدیدترین شکل پاسخ داد. این امر، نشان می‌دهد که هنوز در روابط بین‌المللی ترور و ارعاب حاکم بوده و جایی برای عدالت و انصاف وجود ندارد. در زمینه اقتصادی نیز جهانی‌سازی موجب تضعیف بیشتر کشورهای آفریقایی و افزایش سلطه غرب شده است. اما آفریقا بیش از آن که نیازمند برنامه‌های ضد تروریستی باشد، نیازمند عدالت در روابط اقتصادی و سیاسی است.^(۶۹)

درخصوص گروه القاعده که اکنون آمریکا ادعای مبارزه با آن‌ها را دارد، همه حقایق حاکی از آن است که آن‌ها مورد حمایت و عنایت همان کشور بوده‌اند، از مراکش و تونس تا افغانستان و از پاکستان تا اندونزی و فیلیپین تا کشورهای آفریقایی همه جا آمریکا این سیاست یعنی تقویت گروه‌های بنیادگرای اسلامی را به اشکال مختلف پیگیری و پشتیبانی کرده است. به گفته کوکر، استاد روابط بین‌المللی، انگیزه اصلی حکومت آمریکا در جنگ علیه

تروریسم، از دست دادن بخش مهمی از سیطره این کشور بر تحولات جهانی به خصوص پس از فروپاشی اردوگاه عقیدتی و نظامی شرق و تک قطبی شدن جهان است.^(۲۰)

توجه به نقش و کارکرد سازمان ملل در آفریقا

درخصوص نقش و کارکرد سازمان ملل با همکاری اتحادیه آفریقا در بهبود شرایط قاره و فراهم کردن محیط مناسب برای رشد و توسعه مردم، سخن بسیار است. برخی تا آن جا پیش رفته‌اند که سازمان‌های بین‌المللی و به ویژه سازمان ملل متعدد را تنها سازمان مؤثر در رشد و توسعه قاره دانسته و امید خود را از دولت‌های محلی از دست داده‌اند. در این خصوص، آن‌ها اعلامیه هزاره سازمان ملل مبنی بر رفع فقر در قاره را بسیار مؤثرتر از بسیاری از وعده‌های دولتمردان آفریقایی قلمداد می‌کنند. گفتنی است که کوفی عنان، دبیرکل سازمان ملل متعدد، در سال ۲۰۰۰، کمیسیونی مشتمل از چهره‌های سیاسی فعال در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی - اجتماعی و نظامی را مأمور به تهیه گزارشی برای بهبود شرایط قاره کرد. آن‌ها موظف شدند که به تبیین عملدهترین عوامل تهدیدکننده امنیت و صلح بین‌المللی و چالش‌های پیش‌رو در قاره آفریقا با عنایت به مسائل اقتصادی و اجتماعی پرداخته و راه حل‌های مناسب را ارایه دهند.

گزارش تهیه شده توسط کمیسیون که مشتمل بر توصیه‌هایی برای مقابله با مهم‌ترین تهدیدات جامعه بشری به ویژه در آفریقا شامل فقر، گرسنگی، فاچاق (در تمامی ابعاد آن)، تروریسم، سلاح‌های کشتار جمعی، جنگ‌های داخلی، جنایات سازمان‌یافته، آلدگی‌های محیط زیست، بی‌سوادی و بی‌توجهی به آموزش و امنیت مردم و بیماری ایدز،

مالاریا و غیره بود. هدف این گزارش که به نام اهداف هزاره سوم مورد تأیید همه دولتمردان قرار گرفت، به منظور ایجاد «جهانی امن‌تر و مسؤولیت‌پذیری همگان» در سرلوحه کار دولتمردان آفریقا قرار گرفته و دیگر کشورهای جهان نیز موظف به همکاری و ارایه کمک به آن‌ها شدند. شاید بتوان گفت که آن برنامه در صورت اجرا بهترین شیوه برای رویارویی با تروریسم در آفریقا به شمار رفته و می‌رود.

در آن گزارش پیشنهاد شد که ساختار و کارکرد دولت‌ها به گونه‌ای تنظیم شود که موجبات امیدواری مردم، ایجاد رفاه و سلامتی، مسؤولیت‌پذیری رهبران و فراهم آوردن فرصت مناسب برای همگان در سرلوحه کار قرار گیرد. رئیس کمیسیون اتحادیه آفریقا در سخنرانی اخیر خود در تهران، اجرای برنامه موسوم به «اهداف هزاره» را مهم‌ترین وظیفه اتحادیه و کشورهای آفریقا قلمداد کرده و از کشورهای جهان برای تحقق آن امر دعوت به همکاری کرد. اگرچه قرار بود اعلامیه حقوق بشر و سازمان ملل متعدد چنان بنیان نهاده شود که حقوق همگان به یکسان مورد توجه قرار گیرد، متأسفانه آن سازمان نیز گهگاه به وسیله‌ای برای اعمال سلطه بر کشورهای جهان سوم تبدیل شده و آلت دست سیاسی کشورهای بزرگ صنعتی قرار می‌گیرد؛ به ویژه پس از تجزیه‌ی شوروی، آمریکا به یگانه قدرت سیاسی تبدیل گردیده و در سر سودای سروری جهان را داشته و حتی مداخله در همه امور را حق خود می‌داند.

تغییر ساختار آفریقا و حضور زنان

به طور کلی، در آفریقا زنان جایگاهی فروتنز از مرد ها داشته و قبیله و سنت های قبیله ای بر حقوق آن ها نظارت می کرد. اما پس از سلطه استعمار و گسترش شهرنشینی، شرایط و جایگاه زنان دچار تحول شده و دیگر سنت ها و باور های قبیله ای پاسخ گوی نیاز آن ها نیست. البته روند جهانی سازی نیز شرایط زنان را تغییر داده و برخی تحولات مثبت و منفی را دامن زده است.

برای برخی در عصر جهانی سازی، برابری و مساوات زنان و مردان مهه ترین راه حل رفع تبعیض علیه زنان است. اما با توجه به شرایط آفریقا، فقدان حمایت دولتی، ضعف آموزشی، اندک بودن فرصت اشتغال برای زنان و دیگر امکانات حمایتی، این امر در حال حاضر عملی نبوده و تأکید بر آزادی و برابری زنان به مشکلات بیشتر دامن خواهد زد. واقعیت این است که زنان آفریقایی در جهانی کم و بیش پدرسالارانه و مرد محور و خشونت بار به سر می بینند.^(۲۱)

البته مقدمات تغییر ساختار نگرش جنسیتی در آفریقا فراهم آمده و در نهایت مورد تصویب دولت ها و مردم قرار خواهد گرفت. اما این امر، نیاز به حمایت دولت و نهادهای دینی دارد. نهادهای اسلامی با توجه به قوانین و اصول حیات بخش اسلام، اکنون می توانند تا بهره گیری از آموزه های اسلامی برخی باور های تادرست دینی را از ذهان مردم زدوده و بر کرامت انسانی و حقوق گسترده ای که اسلام برای آن ها قابل شده، تأکید نمایند. در این زمینه گفتني است که یکی از اشکال دهشتتاک ترووریسم غربی، قاچاق کودکان و زنان برای اغراض شیطانی است. سازمان های غیردولتی و نهادهای دینی باید با

این پدیده به شدت مقابله کرده و با آگاه ساختن مردم آفریقا از ادامه استثمار زنان و کودکان توسط دنیای استکبار جلو گیری کنند .^(۷۲)

رویکردهای کاربردی برای مقابله با پدیده تروریسم

واقعیت این است که به تصویح قطعنامه‌ها و مطالب مطروحه در سمینارهای متعدد که برخی با حضور رهبران و نخبگان جهانی مطرح شده، مبارزه با تروریسم نیاز به همکاری جهانی در جهت رفع فقر، فساد، فحشا، ارتشا، قاچاق مواد مخدر و انسان، فراهم آوردن حداقل امکانات آموزشی، بهداشتی، مسکن برای تمام مردم جهان و تحریم فروش اسلحه به گروههای غیرقانونی داشته و در آن صورت می‌توان از گسترش پدیده تروریسم جلوگیری کرد .^(۷۳) اگرچه در میانه بحث، به رویکردهای لازم برای مقابله با پدیده تروریسم در آفریقا و تلاش اتحادیه آفریقا در آن راستا اشاره شده، اما در اینجا برای تأکید به طور اختصار به آن‌ها اشاره می‌شود:

۱. تحقق اهداف هزاره مورد نظر سازمان ملل متحد؛
۲. بهبود و ارتقا شرایط زنان در آفریقای؛
۳. فراهم آوردن امکانات مناسب موزشی برای همگان؛
۴. فراهم آوردن فرصت مناسب و یکسان برای همه اقوام جامعه؛
۵. بهبود شرایط آگاهی‌رسانی و گسترش امکانات پژوهشی؛
۶. توجه یژه به شرایط امنیتی، رفع محرومیت اقتصادی - سیاسی و تعمیم عدالت؛
۷. تحریم فروش اسلحه و استفاده از کودک سربازها در آفریقا؛

۸. تعمیم آزادی‌های انسانی، گسترش مردم سالاری و توجه به کرامت انسانی در آفریقا؛
۹. خلع ید از بیگانگان در امور اقتصادی و اعطای سهم مناسب به تمامی گروه‌ها؛
۱۰. توجه ویژه به نهادهای علمی و پژوهشی و نخبگان؛
۱۱. تلاش برای توسعه علمی و تشویق نهادهای آموزشی داخلی و حمایت از آن‌ها؛
۱۲. استفاده از ظرفیت‌های جهانی برای بهبود شرایط اقتصادی؛
۱۳. توجه به فرهنگ اصیل آفریقایی و مبارزه با تهاجم فرهنگی غرب؛
۱۴. استفاده از ظرفیت‌های کشورهای آفریقایی و رفع محرومیت‌ها؛
۱۵. تلاش در جهت افزایش همگرایی در تمامی زمینه‌ها؛

نتیجه گیری

موج جدید فعالیت‌های انتحاری و به اصطلاح تروریستی، جهان را فرا گرفته و ارباب جراید به ویژه غربی‌ها برای مشوش کردن اذهان عموم، آن‌ها را منتبه به اسلام دانسته و می‌خواهند اذهان مردم جهان را نسبت به آیین حیات بخش اسلام مشوش سازند. گروه‌های افراطی مانند القاعده، سلفیه در شمال آفریقا و طالبان نماینده اسلام نبوده و در میان مسلمانان جایگاهی ندارند؛ از این رو یکسان دانستن آن‌ها با مسلمانان و نکوهش بیش از یک و نیم میلیارد جمعیت مسلمان را به خاطر تلاش‌های غیر اسلامی گروهی اندک که وابستگی آن‌ها به غرب و حمایت استکبار از آن‌ها بر همگان روشن است، نتیجه‌ای جز تیرگی روابط بین کشورهای اسلامی و جهان غرب نخواهد داشت.

دنیای غرب همان گونه که با برنامه ریزی، زمینه‌های فروپاشی نظام‌های رادیکال و سوسياليسیم را فراهم ساخت، تلاش دارد تا با شیوه‌ای ماهرانه و ظرفی و در پوششی انسان دوستانه و آرمان‌گرایانه تمام ادیان و جوامعی را که تسليم سیاست او نمی‌شوند، ناتوان ساخته و از درون متلاشی نماید. در همین راستا، آمریکا برخی کشورها را کشورهای محور به اصطلاح شرارت معرفی کرده و خواهان مقابله جدی با آن‌ها می‌باشد. در این خصوص، دین اسلام با توجه با بنیان الهی و فطری آن، بزرگ‌ترین صانع پیشرفت دنیای استکبار محسوب شده و آن‌ها برای تضعیف ایمان دینی مسلمان‌ها برنامه‌های بسیاری تدارک دیده‌اند. بدون تردید، مقابله با تروریسم در آفریقا به رفع فقر، فراهم آوردن امکانات مناسب بهداشتی، آموزشی و معيشتی برای همگان داشته و احترام به کرامت انسانی دارد و بی‌توجهی به این امر، به گستالت بیشتر جهان سوم از دنیای غرب و افزایش دشمنی‌ها منجر خواهد گردید.

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرنجی
پرتال جامع علوم انسانی

پی نوشت:

1. <http://mehrnews.com/fa/NewsDetail.aspx?NewsID=493836>.
۲. بی بی سی سه شنبه ۱۹ ژوئیه ۲۰۰۵

Ghana: Poverty Breeds Terrorism, Kufor Tells Western Leaders

3. President John Agyekum Kufuor told leaders of rich countries during his three-day state visit to the UK that their fight against corruption will backfire unless they help poor countries to improve the quality of life of their people. <http://allafrica.com/terrorism/>

۴. ۲۰۰۶/۱۲/۱۰ بی بی سی،

۵. انواع تازه تروریسم یا تقسیم‌بندی وزیر خارجه ایران شبکه بی بی سی | ۲۰۰۵/۰۲/۲۲

6. INTERVIEW: Dr. Joseph Douglas on Terror-Sponsorship by Non - Islamic Countries Ryan Mauro - 4/17/2005 RM: What countries were the most involved in the creation of the current terrorist threat we face? JD: The most important nation, the granddaddy of terrorism, is Russia. Russia adopted international terrorism as a strategic intelligence operation in 1955. It organized schools for terrorists

۷. بی‌سابقه‌ترین احساسات ضدسرائیلی هفتاد سال اخیر در انگلیس

www.baztab.com/news/69234.php

8.<http://www.zmag.org/content/showarticle.cfm?SectionID=40&ItemID=13017>

TERRORISM: THE CHOSEN TOOL OF THE WEAK AGAINST THE MIGHTY

Does 'global war on terror' mask a new imperialism? by Eric Rouleau

Le Monde diplomatique, June 08, 2007

نوشته Ignacio Ramonet ^{انگلی} تروریسم؛ نوشته ۲۰۰۴ مارس، لوموند ۹. Ignacio Ramonet

10. <http://mehrnews.com/fa/NewsDetail.aspx?NewsID=493836>.

۱۱. یورگن هابرماس: جنگ آمریکا با تروریسم اشتباهی کاملاً فاحش بود، تارنمای فارس به نقل از لوموند دیپلماتیک. سه شنبه ۲۶ خرداد ۱۳۸۳

۱۲. لوموند دیپلماتیک مارس ۲۰۰۴ انتی تروریسم نوشته Ignacio Ramonet

13. Kadhafi reiterates call for United States of Africa project
AngolaPress, Angola - Apr 5, 2007

Kadhafi is the main champion of the United Africa cause and is known to have been a key architect of the transformation of the Organisation for Africa.n

۱۵. نشریه لوموند، مه ۲۰۰۷ با عنوان خیر، شر و «تروریسم»

15. Matthew CARR Unknown Soldiers. How Terrorism Transformed the Modern World Profile Books, London, 2006, 400 pages, 20£

16. <http://www.yahoo.net/Book/trorism1/3.htm>

۱۷. دبیر کل اکو: سازمان ملل تعریف واحدی.

دبیر کل اکو خاطرنشان کرد: با توجه به خطرات ... دبیر کل اکو : مبارزه با تروریسم، مهمترین ...

www2.irna.com/en/news/view/line-8/8508109076115611.htm - 15k

۱۸. این عنوان از میشل دی. تیس است.

19. Africa Economic Analysis - Getting a measure of African poverty

Africa is plainly a continent of extreme poverty. But do commonly used indicators of economic growth

accurately reflect the levels of output of African societies? ...

www.africaeconomicanalysis.org/articles/gen/povertymeasure.htm

۲۰. فقر و نابرابری در اقتصاد جهانی، فقر و نابرابری در اقتصاد جهانی. نویسنده:

میشل دی. تیس. مقاله پیش رو در بی آن است که به

www.sapidadam.com/politics/politics_1809337_faqher.htm

21. African Poverty Crises and the African Poverty Crises. By Uche

Nworah ... visited on Africans by both African rulers and their western collaborators. ...

www.nathanielturner.com/africanpovertycrises.htm

22. <http://www.farsnews.net/newstext.php?nn=8603230455>

23. <http://allafrica.com/stories/printable/200002180004.html>

24. AIDS and Poverty in Africa

<http://www.thecnation.com/doc/20010521/stillwaggon>

25. Human Rights Watch: Child Soldiers, Human Rights Watch has interviewed child soldiers in countries including ... Youth, Poverty and Blood: The Lethal Legacy of West Africa's Regional Warriors ...

hrw.org/campaigns/crp/index.htm

_____ 26. <http://www.teror-victims.Com/main/index.php?Page=definition & UID=57&Type=-7>

۲۷. مقاله اموند دیپلماتیک ماه مه ۲۰۰۷ با عنوان از لابه‌لای کتاب‌ها خیر، شر و تروریسم.

28. Karl Wycoff, Associate Coordinator, Office of the Coordinator for Counterterrorism

<http://www.state.gov/s/ct/rls/rm/31077/2004.htm>

29. Somalia: U.S. Official Confirms Al Qaeda Members Presence in Somalia Angola Press Agency (Luanda) 4 June 2007 Luanda

30. **Ghana:** Poverty Breeds Terrorism, Kufuor Tells Western Leaders
President John Agyekum Kufuor told leaders of rich countries during his three-day state visit to the UK that their fight against corruption will backfire unless they help poor countries to improve the quality of life of their people. <http://allafrica.com/terrorism/>

31. <http://mehrnews.com/fa/NewsDetail.aspx?NewsID=493836>

32. Sudan and seven other sub-Saharan African countries are among the 10 nations in the world most vulnerable to violent internal conflict and deteriorating conditions, according to a private survey

<http://www.guardian.co.uk/uslatest/story/.,,-6717138,00.html>

Study: Security Worsening in Africa

By BARRY SCHWEID AP Diplomatic Writer 2007 The Associated Press

33. <http://www.worldpress.org/Africa/1989.cfm>
34. Weak States and Terrorism in Africa: U.S. Policy Options in Somalia.
Walter H. Kansteiner, Assistant Secretary for African Affairs Testimony Before the Senate Committee on Foreign Relations Subcommittee on African Affairs, Washington, DC, February 6, 2002, <http://www.state.gov/p/af/rls/rm/7872.htm>
35. Fighting Terrorism in Africa, Mr. Chairman, distinguished members of the Subcommittee, thank you for the opportunity to testify today at your hearing on "Fighting Terrorism in Africa. ... www.state.gov/s/ct/rls/rm/2004/31077.htm
36. <http://www.farsnews.net/newstext.php?nn=8603220309>
37. pp137.156 . Mazrui,Ali(ed) . Africa since 1935. unesco,1993
38. Central African Republic: Government, Rebels Sign UN Deal On Reintegrating Child SoldiersUN News Service (New York) 18 June 200
39. Kenya: U.S. Donates Sh6.3 Million Weapon Detectors East African Standard (Nairobi) 20 June 2007 Samuel Otieno And Brenda Kageni Nairobi
40. West Africa: West African Ministers Meet FOROYAA Newspaper (Serrekunda) 15 June 2007 Bubacarr K. Sowe

41. A Glimpse of the World: A Continent for the Taking Archives,
And yet it reveals the only weakness of A Continent for the Taking,
which is otherwise a triumph of passionate reporting. The wrath of
journalists (speaking...www.howardw french.com/archives/a_contin ent_for_the_taking/ - 120k

42. <http://www.sporghay.com/Historic/verden/jahan%20roydat20%ha.html>

ml

اعلام موجودیت گروه حزب الله: - تاریخ ۲۷ مارچ ۱۹۹۰ میلادی

43. <http://www.sharghnewspaper.com/821221/asia.htm>

44. <http://www.africaaction.org/resources/issues/wbimf.php>

The World Bank and IMF in Africa 3

45. <http://www.farsnews.net/newstext.php?nn=860323028>

46. <http://www.irannewspaper.ir/820606/1382/html/nation.htm> SITE
Institute: SITE Publications - Salafi Group for Call and Combat
Call and Combat (al-Jam'a al-Salafia lil-Dawa was Qital) claimed
responsibility...Algerian Armed Islamic Group (GIA) as the
preeminent Jihadist group in Algeria....siteinstitute.Org/bin/articles.cgi?...&Subcategory

47. [Elections in Algeria - Wikipedia, the free encyclopedia](http://en.wikipedia.org/wiki/Elections_in_Algeria), These
elections were marked by a turnout of 35%, the lowest of any
Algerian election to date ([1][2]). The former ruling party, the FLN,
obtained the ...en.wikipedia.org/wiki/Elections_in_Algeria

48. reparations bill for the african slaves in the, REPARATIONS BILL FOR THE AFRICAN SLAVES IN THE UNITED STATES THE FIRST SESSION...and also to compel them to make some **compensation** for the damages and...www.directblackaction.com/rep_bills/hr29_1867.txt - 6k

49. Kenya: Vote Out Opportunists, Clerics Urge Citizens

East African Standard (Nairobi) 30 June 2007 Martin Mutua And Robert Gisemba

50. German Police Counter Suspected Plans Against G-8 Summit, 2nd Ld ...
German Police Counter Suspected Plans Against G-8 Summit , 2nd Ld-Writethru ...

www.securityinfowatch.com/article/article.jsp?

۵۱. برلین، خبرگزاری جمهوری اسلامی افغانستان

52. <http://www.news24.com/News24/Africa/News/.,1447-11-21990145,00.html>

53. Terrorism in Africa 'to climb' 29/08/2006 15:30 - (SA) همان مرجع

54. Africa 'a base for terrorism' 14/02/2006 20:27 - (SA) , <http://www.News24.com/News24/Africa/News/.,,1447-11-21881294,00.html>

55. Fragile States" a Haven for Terrorism, Fragile States a Haven for Terrorism, World News, The World Bank has published its lastest report ...
RelatedCategories:Terrorism|Africa|MiddleEast...worldnews.about.com/b/a/257458.htm

56. [The Political Economy of IMF Lending in Africa, File Format: PDF/Adobe Acrobat hy has IMF lending achieved such poor results in Africa? Is it because the Fund imposes the the IMF in Africa when it suits U.S. purposes and,... journals. cambridge. org/production/ action/cjoGetFulltext? Fulltextid= 265353](#)

58. <http://www.worldbank.org/ieg/licus/>

59. <http://mehrnews.com/fa/NewsDetail.aspx?NewsID=۴۹۲۸۲۶>

۶۰ جورج بوش، رئیس جمهور آمریکا در مراسم پردهبرداری از «یادبود قربانیان کمونیسم» در واشنگتن اظهار داشت، «ترویریستها و افراطگرایانی که به کشور ایالات متحده حمله کردند، همچون کمونیستها پیرو ایدئولوژی مرگ‌آوری هستند که از آزادی متغیر هستند و دارای بلندپروازی‌های سلطه‌جویانه‌ای بوده و اهداف توتالیتاری را دنبال می‌کنند.» به گفته بوش، دشمنان آمریکا، همانند کمونیست‌ها معتقدند که برای رسیدن به اهداف تندرویانه می‌توان مردم بیگناه را کشت و عاقبت افراطگرایان اسلامی نیز همانند کمونیسم، چیزی جز شکست نخواهدبود.<http://www.farsnews.net/newstext.php?nn=۸۶۰۳۲۳۰۷۸>

61. [War of Narratives](#)

By: David Brooks - The New York Times, April 8, 2007

62. <http://www.edalat.net/lire/artikeln/right/jonbeshesandikaie.html>

63. <http://www.farsnews.net/newstext.php?nn=8603220309>

64. <http://www.newamericancentury.org/Bushletter.htm>

65. [The War Against Terrorism and the American Double Standard, Causes-of-terrorism.net World Prosperity, Ltd. Suite 601 ... The bombing of Sudan, a response to the U.S. embassy bombings in](#)

Africa was responsible for an ...www.causes – of -terrorism.net/usviolence.htm

66. Africa - Millennium Development Goals, Adopted by the United Nations in 2001 as key targets for the developing world, the Millennium Development Goals (MDGs), simply put, seek to free men,women,...web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/COUNTRIES/AFRICAEXT/0,,contentMDK:20234497~menuPK:485868~pagePK:146736~...

67. The Post Online (Cameroon): New Year 2006: President Biya ... African Leaders should stop serving the west and turn to their ... to be used to dismiss what we are saying against you and your LRC Colonizers Mr Nke...www.postnewsline.com/2005/12/new_year_2006_p.html-584k

68. Democratization in Africa: The lack of accountability in Africa has led to the gross misuse of public... of power by rulers has been a major obstacle to democracy in African...books.nap.edu/openbook.php?record_id=2041&page=31 : 74k

69. 'Trade justice' for Africa demanded by South Africa's Archbishop, others http://www.usafricaonline.com/

70. http://www2.irna.com/fa/news/view/line-7/8601153500130432.htm

71. Namibia: Time for Us to Go to War The Namibian (Windhoek) EDITORIAL 22 June 2007

نگرانی از امنیت کودکان قاچاق شده تحت مراقبت مقامات محلی....ها و بنادر بزرگ برای تهییه اطلاعات لازم در مورد کودکان قاچاق شده خبر می دهد.....

baztab.com/news/69149.php

۷۳. مسایل مطروحه در اجلاس سال شهر هلیفکس کانادا در منطقه نوواسکوشیا، نشریه واشنگتن پست، نویسنندگان درازدیاک، ویلیام اف. هریس، جان، 1381/04/07 عنوان: ECONOMIC SUMMIT FOCUSES ON TERRORISM

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

منابع و مراجع

۱. «براگینسکی، م. بیداری آفریقا»، مترجم، علوی‌نیا، انتشارات حقیقت، تهران، ۱۳۵۲.
۲. حمید حمید، «بحران‌ها و امکانات تعلیم و تربیت در کشورهای جهان سوم»، انتشارات حقیقت، تهران، ۱۳۵۱.
۳. کورنون، ماریان، «تاریخ معاصر آفریقا». مترجم: صدقیانی، ابراهیم، تهران، ۱۳۶۵.
۴. جوزف استیلتز. «جهانی سازی و مسایل آن»، مترجم حسن گلریز، ۱۳۸۳.
۵. جف‌هاین، دین، «جهانی شدن و فرهنگ سیاسی در جهان سوم»، مترجم: داوود کیانی، انتشارات پژوهشکده مطالعات راهبردی، ۱۳۸۱.
۶. فرانسوا بایار، «جان، سیاست ملّی (بیطون، سوسيولوجیه الدوله الافرقیه)»، ترجمه: حلیم طوسون، دارالعلم الثالث، ۱۹۹۲.
۷. بزری، مهدی «مدیریت فرهنگ سازمانی (مفاهیم، الگوها، تغییر) با رویکرد تعالی گرا»، ناشر: قاصد سحر، ۱۳۸۵.
۸. مددپور، محمد، «سیر تفکر معاصر: تجدد و دین‌زادی در فرهنگ و هنر منور الفکری سکولر و روشنفکری دینی»، ناشر: سوره، مهر، ۱۳۸۵.
۹. کلہری محسن، «جامعه‌شناسی آفریقا(انسان و جامعه)»، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران، ۱۳۸۵.
۱۰. وايتهد، آفرد نورث، «سرگذشت اندیشه‌ها» ترجمه: عبدالرحیم گواهی، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران، ۱۳۷۰.
۱۱. ویلم، زان پل، «جامعه‌شناسی ادیان»، ترجمه: عبدالرحیم گواهی، مؤسسه فرهنگی انتشاراتی تبیان، تهران، ۱۳۷۷.

۱۲. فانون، فراتس، «بررسی جامعه‌شناسی یک انقلاب»، رجمه تابنده تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی تهران، ۱۳۶۱.
۱۳. باتلورتی، «بی نجیگان و جامعه»، ترجمه و تحقیق: علیرضا طیب، دانشگاه تهران، ۱۳۷۱.
۱۴. ریتزرجورج «نظریه جامعه‌شناسی در دوران معاصر»، ثالثی، محسن، علمی، تهران، ۱۳۷۴.
۱۵. ملک حسن، «حامعه‌شناسی قشرها و نابرابری‌های اجتماعی»، تهران، ۱۳۷۳.
۱۶. بیر منگام، دیوید و دیگران. «تاریخ آفریقای مرکزی»، ج دوم. ترجمه: عبدالله عظیمایی، ۱۳۷۵.
۱۷. درایسل آسادایر و بلیک جرالد: «جغرافیای سیاسی خاورمیانه و شمال آفریقا»، دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی، تهران، ۱۳۷۴.
۱۸. ساتکارا توماس. «اعتراض زت و انقلاب آفریقا. ترجمه: شهره ایزدی». طلايه پرسو، تهران، ۱۳۷۷.
۱۹. افراصیابی، بهرام. «لبی و تاریخ». زرین، تهران ۱۳۶۳.
۲۰. دیویدسون، بزیل. «آفریقا تاریخ یک قاره». مترجمان و ریاحی هرمز و مولوی فرشته، امیرکبیر، ۱۳۵۸.
۲۱. سلر، آلبرت نورمن. «ادبیات نو آفریقایی». ترجمه وثوقی، افضل، آستان قدس (رضوی)، مشهد. ۱۳۶۷.

:Iwe Nwachuwike, s.s. socioethical issues in Nigeria. pacific pub.Nigeria.1987.
 :Levitzion ,Nehemia(eds)(2000).The History of Islam in Africa. Ohio uni press,usa.

22. Ngugi, thionga , wa ,writers in politics.east Africa pub, Nairobi, 1981.
23. Mazrui,Ali.A(eds) General history of Africa .VII Africa Since 1935. California Unesco 1993.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پریال جامع علوم انسانی